

stemningsprocenter utvivlsomt paa den bedst mulige Maade, nemlig ved at sige, at han var Tilhænger af den klare Afgørelse, Flertalsafgørelsen; hvis man straks bragte Spørgsmaalet ud til Vælgerne, men naar der var Tale om en Opposition mod en Kommunalbestyrelsesbeslutning, maatte man kræve, at det Mindretal, der paa den Maade søgte at faa en Flertalsbeslutning omstødt, havde et kraftigt, et klart Flertal hos Vælgerne. Med andre Ord, Tanken er, at naar et Mindretal saaledes ulejliger Vælgerne, maa ogsaa de, der følger Mindretallet, møde frem i saa stort et Antal, at de virkelig viser sig at være et betydeligt Flertal i Kommunen; ellers skulde man ikke ulejlig Vælgerne. Men det vil dog være ganske urigtigt at stryge dette Hensyn, naar der er Tale om Bevillingsnægtelse fra en Kommunalbestyrelses Side, og sige: Vær saa god, her skal et ligegyldigt Flertal, saa lille det være vil, kunne omstøde Kommunalbestyrelsens Beslutning.

Jeg maa derfor mene, at Ændringsforslagene Nr. 4, 5, 6, 10 og 11 ikke er bragte i en saadan Form, at man kan stemme for dem, selv om man har Sympati for Lighedstanken; for der er ganske vist indført Lighed paa et Punkt, men derefter har man gjort Forholdet ulige paa et andet og lige saa vigtigt, idet man der pludselig har gjort det lettere for Vælgerne at faa omstødt en Bevillingsnægtelse fra Kommunalbestyrelsens Side end en Bevillingsgivelse. Dette kan ikke være Hensigten, i alt Fald vil jeg ikke være med til at favorisere Vælgerne ved den ene af disse Afstemninger. Jeg maa derfor følge Ordføreren og anbefale at stemme imod alle disse Ændringsforslag, idet jeg for mit Vedkommende gør det med den Motivering, at de ikke er bragte i en saadan Form, at de kan vedtages, og fordi jeg maa anse det for rigtigst, at hele dette Spørgsmaal bliver Genstand for yderligere Forhandling, idet jeg principielt er enig i den Tanke, at man bør indføre Ligestilling i dette Forhold.

Endelig har jeg tilbage at sige et Par Ord om Ændringsforslag Nr. 9, der er stillet af et Mindretal. Det handler om den saakaldte Grøftedrikning; her i Byen maatte den vel hedde Portdrikningen, hvis den skulde have en tilsvarende Betegnelse. Jeg tror, at den Betragtning er rigtig, som er anført, at naar man oprindeligt i Ædruelighedsloven kun har indført Bestemmelsen som gældende for Landet, er det, fordi det er Landforhold, der her særlig tages Sigte paa, idet Adgangen til at skaffe sig stærke Drikke paa regelmæssig Maade er større i Byerne. Imidlertid synes jeg, der er noget betænkeligt ved at opretholde Bestemmel-

ser af denne Art, der kun tager Sigte paa den ene Del af Befolkningen, og jeg maa mene, at Ædruelighedskommissionens Forslag gør det i den Grad klart, at det kun er den aabenbare Omgaaelse, der tages Sigte paa, at jeg ikke tror, at nogen Dommer vil kunne fælde nogen handlende, naar der ikke foreligger en saadan aabenbar Omgaaelse fra hans Side, at man maa erkende, at hans Handling var forkert, ogsaa naar den fandt Sted i en By. Hvorledes skulde man i Almindelighed kunne godtgøre, at Hensigten er, at det Øl, som en kommer og henter, skal nydes paa en Maade, som er i Strid med Lovgivningen? Det tror jeg ikke vil være let. Jeg maa altsaa mene, at det, fordi det er betænkeligt at indføre forskelligeartede Bestemmelser for By og Land, vil være rigtigst at opretholde Kommissionens Bestemmelse, saaledes som den er vedtaget ved anden Behandling.

Mads Larsen: Jeg vil gerne anbefale et Par af de af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Nr. 1 anbefaler jeg ud fra den Opfattelse, at jeg anser det for at være en saglig Forbedring af Lovforslaget. Og endskønt jeg i og for sig er ganske enig med den højtærede Minister i, at det i al Almindelighed ikke er ønskværdigt at have forskellige Regler for Land og By, tror jeg alligevel, at de Forhold, som berøres af det Ændringsforslag, der af Mindretal er stillet under Nr. 9, er saa forskellige og Virkningerne af Lovens ensartede Bestemmelser for Land og By, navnlig ogsaa København i Forhold til Landet, saa forskellige, at man ikke er i Stand til, naar man vil øve Retfærdighed, at anlægge samme Maalestok. Med andre Ord, jeg anser det for givet, at en Bestemmelse som den her omhandlede, saaledes som den er udtrykt i Lovforslagets § 28, virker overmaade meget mere generende for de handlende i København og Købstæderne end for de samme næringsdrivende paa Landet. Jeg ved meget vel, at man fra Landets Side rejste nogen Modstand mod Bestemmelsen; da den nuværende Beværterlov var fremme til Behandling, ud fra den Opfattelse, at den vilde virke generende for de handlende paa Landet. Jeg maa sige, at det er i alt Fald ikke kommet til mit Kendskab, at den har virket generende for disse handlende. Men jeg kan ikke se det paa samme Maade overfor de handlende i København og Købstæderne. Jeg anser det for utvivlsomt at Bestemmelsen, hvis den kommer til gælde, vil virke stærkt generende for dem og det vil jeg ikke gerne være med til